

„Szükségem van a közösségre!”

Önkéntesből közfoglalkoztatott, majd főállású alkalmazott

A közművelődés, az ifjúságsegítés és a közösségfejlesztés tevékenysége gyakran találkozik egymással. A Közösségfejlesztők Békés Megyei Egyesülete és a Táliber Közösségfejlesztő Alapítvány évek óta partnerei egymásnak. A szervezetek munkáját segíti Bágy Petra, aki önkéntesből közfoglalkoztatottá, majd főállású munkavállalóvá vált. Az együttműködésről Zsótér Máriával, a Táliber Közösségfejlesztő Alapítvány elnökével és Pocsajiné Fábrián Magdolnával, a Közösségfejlesztők Békés Megyei Egyesületének titkárával, valamint Bágy Petrával beszélgettünk.

Szák Bettina: *Mesélj egy kicsit magadról! Hogyan kezdődött a pályafutásod?*

Bágy Petra: Nemsokára 30 éves leszek, ez egy fordulópont az életemben, elkezdek visszatekinteni az elmúlt évekre. Gyulán tanultam a Szent István Egyetem egészségügyi szervező szakán, egészség-turizmus-szervező szakirányon. A gyakorlati helyemen, a Békés Megyei Jókai Színház Programirodájában lehetőséget kaptam programszervezőként és marketing asszisztensként is. Ezt követően

egy másik területre sodort az élet, a Budapest Banknál dolgoztam, mint telebankár, ahol több munkahelyi díjat is elnyertem. Van egy kreatív oldalam is, elkezdtem gyerekjátékokat, majd táskákat varrni, de rá kellett jönnöm, én nem bírok ennyit egyedül lenni. Szükségem van a közösségre!

Sz. B.: *Mikor és hogyan kerültél kapcsolatba a kulturális közfoglalkoztatással és a Táliber Közösségfejlesztő Alapítvánnyal?*

B. P.: A banki szférából ki akartam lépni, vissza akartam térni az emberekhez, a közösséghez, vonzott az együttműködés lehetősége is. Kerestem hát egy olyan lehetőséget – nem zárva ki az önkénteséget sem – amiben van kreativitás, ahol fejlődhetek, és teljes odaadással tudom végezni. Ekkor, 2015-ben találtam rá a Táliber önkénteseket kereső felhívására, s nagy örömmel, várakozással, valamint hihetetlen lelkesedéssel kezdtem el a 40 órás felkészítést. Az egész mágnesként működött, mindig nagyon vártam a következő alkalmat, mert annyira sokat adott szakmailag és emberileg is. Új közösségbe kerültem, melyre annyira vágytam.

Bágy Petra

Sz. B.: *Hogyan lettél önkéntesből közfoglalkoztatott?*

B. P.: 2015-ben – a felkészítést követően – elkezdtük a játszótéri programokat. Időközben Mária (Zsótér Mária –szerk.) segítségével közfoglalkoztatottként helyezkedtem el az Új Nemzedék Plusz Kontaktpont Irodában, így kerültem az ifjúsági területre. Később felszabadult egy hely a Tálibernél, ahol már nemcsak mint önkéntes, hanem mint közfoglalkoztatott segítettem a munkát.

Sz. B.: *Mári, mikor és hogyan jött létre a Táliber Közösségfejlesztő*

Zsótér Mária

Alapítvány? Honnan jött az ötlet a szervezet létrehozásához?

Zsótér Mária: Az alapítvány 2004-ben alakult. Az ötlet szükség-szerűségből fakadt, a közművelődési terület mellett kerestünk egy „civil lábat” az ifjúsági tevékenységnek. A közösségfejlesztés és a közösségi mentálhigiéné szemlélete, módszerei az évek során váltak részévé az alapítványnak, színesítve a klasszikus kulturális és ifjúságsegítői vonalat. Ez egyben a küldetésünk is, célunk, hogy az egyéneket, a kisebb és nagyobb közösségeket is fejlesszük.

Sz. B.: Milyen programok valósultak meg a közelmúltban?

Az '56-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulója alkalmából szervezett kiállítás

A Gulág-emlékvé tanulóútján a Terror Házánál

Zs. M.: Nagyon sűrű időszakon vagyunk túl. Ez köszönhető annak is, hogy az alapítványunk két munkatárssal is be tudott kapcsolódni az előző évi kulturális közfoglalkoztatási programba. Számunkra a Nemzeti Művelődési Intézet által adott lehetőség remek alkalom volt arra, hogy mindazt a szakmai elképzelést, ami a fejünkben volt, meg is tudjuk valósítani. Jó példa erre az iskolai közösségi szolgálatos KÖSZ! projektünk, amit egy békéscsabai iskola osztályával valósítottunk meg. Velük tanulmányi kiránduláson is részt vettünk a Gulág-emlékvéhez kapcsolódóan, valamint bekapcsolódtak az '56-os emlékvéi programjainkba is. Fon-

tos számunkra, hogy egy közösséget hosszú távon mentorálhassunk, fejlesszünk. Kapcsolatban vagyunk velük, jönnek a játszótéri programjainkra, önkénteskednek vagy éppen a kötelező közösségi szolgálatot teljesítik még. Büszkeséggel tölt el az Andrássy Úti Társaskör – több mint száz éves épületének – padlásán és pincéjében megrendezett '56-os emlékvéhez kapcsolódó kiállítás. Küldetésünkhöz híven itt is az embert, az egyént helyeztük középpontba.

Sz. B.: Említetted az iskolai közösségi szolgálatot – a fiatalokat hogyan tudjátok bevonni a különböző programokba?

Zs. M.: A projektjeink a közösségen és az egyénen keresztül valósulnak meg. A KÖSZ! projektből adódott, hogy néhányan bekapcsolódtak az idei nyári játszótéri programokba. Az elmúlt években is hasonlóképp volt igény erre, a fiatalok megtalálták minket valamilyen közös szál által. Nagyon tetszik, hogy az a gyermek, aki egykor még velünk játszott, középiskolásként már „animátorkodik” a játszótéri programokon. Ez egy nagyon szép folyamat. Felnőtt önkéntes programokat is működtetünk, így az is előfordul, hogy olyan szülő jelentkezik nálunk önkéntesként, aki esetleg tapasztalta, milyen megnyugtató, felszabadító érzés,

Iskolai közösségi szolgálat a játszótéren

ugyanakkor sokat adó élmény ezeken a programokon részt venni a saját gyermekével.

Sz. B.: Milyen intézményekkel, szervezetekkel vagytok kapcsolatban?

Zs. M.: Fontos partnerünk az Új Nemzedék Központ: a napi munkánk végzését teszi lehetővé azáltal, hogy az általuk működtetett békéscsabai ifjúsági közösségi térben kapott helyett az alapítványunk több más civil szervezettel együtt. Amikor létrejött ez a közösségi tér, felvállalta azt, hogy egy ifjúsági inkubátorházként működjön. A másik nagyon erős kapcsolat a Közösségfejlesztők Békés Megyei Egyesületével jött létre. A Művelődési Intézettel való együttműködés is nagyon fontos a számunkra, nemcsak a közfoglalkoztatási program miatt, hanem az ifjúsági területen megvalósult közös projektek eredményessége kapcsán is. Jó kapcsolatot ápolunk Békéscsaba Város Megyei Jogú Önkormányzatával, a Polgármesteri Hivatallal, az Oktatási, Köz-művelődési és Sport Osztállyal, az ifjúsági referenssel.

Sz. B.: Hányan dolgoztok az alapítványnál? Mit jelent számotokra a közfoglalkoztatás?

Zs. M.: Jelenleg nincs főállású munkavállalónk. Aki az alapít-

ványnál bármiféle feladatot vállal, önkéntesként végzi ezt a tevékenységet, illetve van egy kulturális közfoglalkoztatott munkatársunk. Nagyon örülünk annak, hogy ismét adódott ez a lehetőség. Ha mi tudatosan vállaljuk fel őket, és vonjuk be a tevékenységünkbe, akkor ez egy kölcsönösen eredményes folyamat lesz. Egyrészt ők segítenek a szervezetnek, másrészt akkor tudják ezt jól csinálni, ha mi megfelelően fel is vértézzük őket, emberileg és szakmailag is.

Sz. B.: Milyen programokat szeretnétek megvalósítani a jövőben?

Zs. M.: Ősszel szeretnénk egy újabb önkéntes felkészítést. Mi

nem az alkalmi önkénteskedésben hiszünk, hanem egy 40 órás, általunk kidolgozott felkészítő programmal avatjuk be a résztvevőket. Petra is így került hozzánk.

Sz. B.: Petra, számodra mi volt a legkomolyabb szakmai kihívás, amíg közfoglalkoztatottként dolgoztál?

B. P.: A Gulág-emlékév alkalmából általam szervezett tanulmányút. Kihívásként éltem meg a középiskolásokkal való együttműködést, kezdetben kicsit félttem is ettől a korosztálytól. Nagyon igénylik a személyre szabott figyelmet és tördődést, meg kellett tanulnom, hogy ennek megfelelően viszonyuljak hozzájuk.

Sz. B.: Mennyire kaptál lehetőséget az önálló munkavégzésre?

B. P.: Teljes mértékben. Önálló projekteket kaptam, természetesen szakmai támogatottság mellett.

Sz. B.: Jelenleg mivel foglalkozol?

B. P.: A Közösségfejlesztők Békés Megyei Egyesületénél közösségi szervezőként dolgozom. Itt kaptam egy teljesen új feladatot is, a kiadványszerkesztést: az E-Napraforgó közösségfejlesztő folyóirat szerkesztője vagyok.

Játszótéri program

Pocsajiné Fábián Magdolna

Sz. B.: *Mit lehet tudni a Közösségfejlesztők Békés Megyei Egyesületéről?*

Pocsajiné Fábián Magdolna: A Megyei Művelődési Központban kezdte bontogatni szárnyait, de még nem egyesületi formában. Az indulásnál egy fiatalokból álló, a településükért tenni akaró képzés hallgatóiból alakult meg a szervezet 1993-ban, település-közösség-fejlesztés céljával.

Sz. B.: *Az egyesületnek mennyiben változott a tevékenysége a kezdetekhez képest?*

P. F. M.: Civil szolgáltatásokkal is elkezdtünk foglalkozni. Segítség adunk a civil szervezetek, in-

Szeghalom, Ifjúsági eszmecsere

formális közösségek számára a bejegyzésükhöz, működésükhöz. Így kezdett el a hatókörünk kibővülni.

Sz. B.: *Mióta támogatod munkáddal a szervezet életét? Mi a fő tevékenységed?*

P. F. M.: 1993-tól az egyesület titkára vagyok. Meg kell tartani a közgyűléseket, rendben kell, hogy legyenek az iratok, elszámolások, különböző statisztikák – ezek a titkári funkciók, melyek a szervezet működési részét képezik. A másik a szakmai munka koordinálása, irányítása.

Sz. B.: *Van megvalósításra váró projektek?*

P. F. M.: Ami most aktuális, az a közel 20 éve rendszeresen megszervezett, többnapos szakmai műhely, amelyen civil szervezetek, informális közösségek vezetői, önkéntesei vesznek részt. A program a munkahely, közösség és a magánélet közötti harmónia megteremtésének témakörét járja körül.

Sz. B.: *Hogyan kerültél kapcsolatba a kulturális közfoglalkoztatással?*

P. F. M.: Az egyesület együttműködésben állt az Nemzeti Művelődési Intézettel, így már az első program indulásakor kapcsolatba kerültünk a közfoglalkoztatással.

Sz. B.: *Milyen új kapukat nyitott meg az egyesület előtt az, hogy a programba bekapcsolódtok, milyen új lehetőségek kínálkoztak?*

P. F. M.: Az idei év februárjáig ugyanazt a fiatalot foglalkoztattuk. Új ismereteket hozott a szervezethez, mert az informatika területén széleskörű tudással rendelkezett. Ő szerkesztette az E-Napraforgót, tréningeken vett részt, szervezett, ügyintézői feladatokkal is megbíztuk.

Sz. B.: *A közfoglalkoztatottak közül néhányan sikeresen elhelyezkedtek. Meséj róluk egy kicsit!*

P. F. M.: Célunk, hogy akik a kulturális közfoglalkoztatásban vannak, azok kerüljenek ki főállás-

Játszóteri program

Vésztő, Ifjúsági eszmecsere

ba. Korábbi közfoglalkoztatottunk ma már főállású munkavállalóként dolgozik. Számomra megnyugtató, hogy talált állást, ebben mi is támogattuk. Őt követte Petra. Véleményem szerint a szervezetek felelőssége is, hogyan alakul a közfoglalkoztatott jövője. Természetesen az ő hozzáállásától, habitusától, személyiségétől is sok minden függ.

Sz. B.: *Petra, anno kulturális közfoglalkoztatottként számodra mit adott a program? Hogyan élted ezt meg?*

B. P.: Lehetőséget adott, általa azzal foglalkozhattam a minden napokban, amit szeretek. Keretet adott, teljes munkaidőben – nem csak néhány órát, egy másik munka mellett, önkéntesként – tudtam az ifjúságsegítés, a közösségfejlesztés területein mozogni, megtapasztalva a civil lét szépségeit és kihívásait is egyben.

Sz. B.: *Mik a terveid a jövőre nézve?*

B. P.: Terveim között szerepel, hogy tovább képezsem magam a közösségfejlesztés szakterületén. Hosszútávon tervezek a két szervezet esetében, el vagyok köteleződve irántuk, így ebben a szerepkörben szeretnék maradni.

Sz. B.: *Milyen együttműködés valósul meg a Táliber Közösségfejlesztő Alapítvány és a Közösségfejlesztők Békés Megyei Egyesülete között?*

P. F. M.: A mi szervezetünk céljai között is szerepel, hogy foglalkozzunk az ifjúsággal, pl. hátrányos helyzetű településeken közösségi felméréseket végeztünk. Az együttműködést szakmailag és térben is összekötöttük az Alapítvánnyal, ezért az Andrássy Úti Társaskörbe költöztünk. Így vált lehetővé, hogy Petrát pályázati támogatással főállásban alkalmazzuk. A két szervezet felváltva foglalkoztatja, jelenleg teljes állásban a Közösségfejlesztők Békés Megyei Egyesületénél, önkéntesként pedig a Táliber Közösségfejlesztő Alapítványnál. Ezt a megoldást hosszú távon is jónak

tartom, de ebben van egyfajta szakmai együttgondolkodás, közös nézetek.

Zs. M.: Azt hiszem, nemcsak szakmai, emberi is. Minél mélyebbre megyünk az együttműködésben, annál inkább fedezzük fel a közös szálakat.

P. F. M.: Ez egy alapvető érték. A mai világban az egy nagy kincs, ha az emberek együtt tudnak működni hasonló gondolkodásmódjuknak köszönhetően és nemcsak szakmailag, hanem az élet más területein is jól megértik egymást.

Sz. B.: *Petra, mit üzennél „útravalóul” annak, aki most közfoglalkoztatási programban van?*

B. P.: Törekedni kell arra, hogy olyan helyen vállaljon munkát, ahol szeret lenni, ahol magáénak érzi a szervezeti hitvallást, a célkitűzéseket. Ameddig valaki keresgél, addig is érdemes lehetőségként tekinteni minden egyes helyzetre és látni az előnyöket. Tudom, hogy ez egy igen nehéz feladat, de megéri.

BÁGY PETRA a Szent István Egyetem Gazdasági, Agrár- és Egészségtudományi Karán tanult az egészségügyi szervező szak, egészségturizmus-szervező szakirányán. 2009-2010 között a Békés Megyei Jókai Színház Programirodájában programszervezőként és marketing asszisztensként dolgozott, ezt követően 2011-2014 között a Budapest Bank Zrt. békéscsabai Bankművelési Központjában telebankári feladatokat látott el. 2015-ben ifjúsági területre került, az Új Nemzedék Plusz Kontaktpont Iroda kulturális közfoglalkoztatott munkatársa lett, majd 2016-ban a Táliber Közösségfejlesztő Alapítványnál szintén közfoglalkoztatottként helyezkedett el. Jelenleg főállásban a Közösségfejlesztők Békés Megyei Egyesületénél dolgozik, mint közösségi szervező, közben pedig a Táliber elkötelezett önkéntese.

POCSAJINÉ FÁBIÁN MAGDOLNA művelődésszociológus, közösségfejlesztő. 1971-1983 között a Békési Városi Művelődési Központban dolgozott, 1983-tól 2008-ig a Békés Megyei Művelődési Központban (és utódszervezetében) főtanácsosként. Bessenyei-díjas közművelődési szakember, jelenleg a Közösségfejlesztők Békés Megyei Egyesületének titkára, önkéntesként irányítja a szervezet szakmai tevékenységét.

ZSÓTÉR MÁRIA végzettsége szerint tanító, népművelő, közösségfejlesztő, mentálhigiénés szakember. Több mint 20 éven át dolgozott Békés megye egyik meghatározó közművelődési intézményében, a békéscsabai Ifjúsági Házban, a jelenlegi Csabagyöngye Kulturális Központban. Több civil szervezet tagja, önkéntese, a Táliber Közösségfejlesztő Alapítványnak pedig az elnöke 2004-es megalakulása óta.

SZÁK BETTINA 2014-ben végzett a Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskola intézményi kommunikátor szakán. 2015-től szakmai asszisztensként dolgozott a Nemzeti Művelődési Intézet Békés Megyei Irodájában, ahol kommunikációs feladatokat látott el. Több cikke jelent meg az Nemzeti Művelődési Intézet honlapján, valamint online utazási magazinban is publikált. Az intézmény által szervezett rendezvények tervezési folyamataiban, szervezésében és lebonyolításában is közreműködött. 2017. január 1-től az NMI Művelődési Intézet Nonprofit Közhasznú Kft. Dél-Alföldi Központjában dolgozik szakmai asszisztensként.